

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 196/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., R., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1, 2 a 3, čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 12 T/65/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2012 doručená sťažnosť V. K., R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1, 2 a 3, čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 T/65/2008.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry H. podal 13. mája 2008 Okresnému súdu Humenné obžalobu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na sťažovateľa pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pre prečin útoku na orgán verejnej moci podľa § 322 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Predmetná trestná vec bola vedená Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 1 T/50/2008.

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3 Nto 15/2008-253 zo 7. októbra 2008 predmetnú trestnú vec odňal Okresnému súdu Humenné a prikázal ju okresnému súdu, ktorý ju vedie pod sp. zn. 12 T/65/2008.

Sťažovateľ v sťažnosti poukazuje na skutkové okolnosti, ktoré boli podkladom jeho trestného stíhania a podania obžaloby. Vo svojej sťažnosti ďalej uvádza:

„V predmetnej tr. veci OS Vranov nad Topľou nekonal 4 roky. Prvé pojednávanie vo veci nariadil až dňa 25. 07. 2012 (žaloba podaná na OS dňa 06. 05. 2008). Pojednávanie bolo uznesením OS odročené na deň 11. 10. 2012 z dôvodov pribrania súdnych znalcov z odboru psychiatrie za účelom posúdenia môjho duševného zdravia. Zápisnica z pojednávania zo dňa 25. 07. 2012 mi nebola doručená aj napriek mojim viacnásobným telefonickým žiadostiam.

Dňa 28. 09. 2012 ma v ranných hodinách o 7,00 hod. zobrala hliadka OO PZ H. z prechodného bydliska bez osobných dokladov. Predviedla ma na OO PZ a umiestnila do cely predbežného zadržania. O hodinu, t. j. 8,00 ma z cely zobrali, oznámili mi, že ma na základe príkazu OS Vranov nad Topľou majú predviesť na vyšetrenie na psychiatrické oddelenie v P. Po príchode do P. znalci neboli prítomní. Policajná hliadka zistila telefónne číslo jedného zo znalcov, ktorého následne cez mobilný telefón kontaktovala. MUDr. K. M. v priebehu pol hodiny prišiel do nemocnice. O nariadení výkonu (zistenie môjho duševného zdravia) nemal žiadne vedomosti. Pýtal som sa znalca, či samotné vyšetrenie bude časovo náročné, nakoľko nemám so sebou osobné doklady a peniaze na cestu domov. Žiadal som

hliadku, aby ma počkala a zobrala späť do H. Toto mi bolo hliadkou odmietnuté. Na cestu domov mi zapožičal peniaze súdny znalec.

Po príchode domov som v poštovej schránke našiel oznámenie o uložení zásielky. Tou zásielkou bolo uznesenie o nariadení vyšetrenia môjho duševného zdravia a pribratí dvoch znalcov. Dávam do pozornosti, že vyžiadanie znaleckého posudku je zo dňa 20. 09. 2012. Do pošty podľa odtlačku pečiatky bolo dané dňa 25. 09. 2012. Ja som bol bez predchádzajúceho predvolania predvedený dňa 28. 09. 2012. Uznesenie o nariadení vyšetrenia doručené na prvý pokus dňa 01. 10. 2012.

Poznamenávam, že všetky trestné veci, ktoré doposiaľ boli vedené proti mojej osobe pojednával na OS Humenné sudca JUDr. M. S. a dozoruje ako prokurátor JUDr. I. M. O námietkach zaujatosti rozhodujú sami. V dvoch prípadoch dokonca sudca odmietol konať vo veci námietky. Mnov navrhovaný výkon úkonov dokazovania zamietam. Moje konanie hodnotím ako ohováranie predsedníčky bytového družstva, za čo ma aj odsudzuje. Tri krát som bol odsúdený pre tr. čin ohovárania v neprítomnosti a bez obhájcu, o ktorého ustanovenie som žiadal podľa § 40 ods. 2 Tr. poriadku. Ani v jednom tr. konaní som nemal možnosť uplatniť právo záverečného slova. Dva krát mi sudca prerušil liečebný proces. V jednom prípade v štádiu predoperačných vyšetrení. Z dôvodu, aby zabránil natáčaniu reportáže reportérmi STV, v ich prítomnosti ma dal odviesť do výkonu trestu. Vo výkone trestu mi nebola poskytnutá adekvátna liečba, čím došlo k trvalému poškodeniu môjho telesného zdravia, v dôsledku čoho som vo veku 55 rokov v plnom invalidnom dôchodku. Dňa 08. 05. 2008 som sa mal podrobiť operačnému zákroku, ktorý som absolvoval až po návrate na slobodu. Rozpracovanú reportáž v roku 2008 prišli reportéri STV dokončiť v roku 2011. Celý mesiac november pracovali na jej dokončení. Dňa 28. 11. 2011 mala byť odvysielaná o 21 hod. 55min. na STV 1 v relácii REPORTÉRI. Jej odvysielaniu mocní a vo veci zainteresovaní zabránili.

Ďalej dávam ÚS na vedomie, že tr. konania vedené proti mojej osobe sú vedené na základe mojich aktivít pri poukazovaní na rozsiahlu ekonomickú tr. činnosť na BD H. Orgány činné v tr. konaní predsedníčke BD z osobitých dôvodov jednoznačne nadržávajú. V súčasnosti vyvíjajú maximálne úsilie v snahe zbaviť ma spôsobilosti na právne úkony, aby som ako aktívny účastník v súdnych konaniach nemohol konať.

Pre ilustráciu uvádzam ako príklad skutočnosť, že predsedníčka BD Ing. M. S. vo veci poníženia základného zapisovaného imania (ďalej len ZZI) družstva ku ktorému došlo v roku 2001 orgánom činným v tr. konaní toto odôvodňovala 8 x navzájom si odporujúcimi výpoveďami. Každá nasledujúca jej odpoveď na otázku kam sa podelo 23 mil. SK ZZI popiera všetky jej predchádzajúce výpovede. Vo veci je vypočúvaná ako svedok napriek tomu ju orgány činné v tr. konaní nestíhajú za krivú svedeckú výpoveď a otázka 23 mil. Sk ich nezaujíma.“

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Postupom OS Vranov nad Topľou v trestnej veci proti obžalovanému V. K. vedenej na OS Vranov nad Topľou bolo porušené právo sťažovateľa podľa čl. 16 ods. 1, 2, čl. 17 ods. 1, 2, 3, čl. 26 ods. 1, 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1, 2, 3 protokolu č. 11 EU dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

... priznáva sťažovateľovi V. K. nar... finančné zadosťučinenie pre porušenie jeho Ústavou SR a medzinárodnými dohovormi garantovaných základných ľudských práv a slobôd čiastku 100 000,- EUR..., ktoré mu je OS Vranov n. Topľou povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

OS Vranov nad Topľou prikazuje nahradiť trovy konania sťažovateľa V. K. v sume ..... EUR na účet právneho zástupcu JUDr. .... advokátskej kancelárii do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

OS Vranov nad Topľou prikazuje zastaviť konanie vedené pod spis. zn.: 12T/65/08, nakoľko skutky, pre ktoré bolo tr. stíhanie začaté, nie sú trestnými činmi podľa príslušného ustanovenia zákona č. 300/2005 Z. z.

Ústavný súd ukladá OS Vranov nad Topľou povinnosť uhradiť trovy konania v sume ..... EUR... na účet kancelárie ÚS SR č... vedený v štátnej pokladnici do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.“

Sťažovateľ v sťažnosti požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Sťažovateľ v petite svojej sťažnosti namieta porušenie „článku 6 ods. 1, 2, 3 protokolu č. 11 EÚ dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd“. Protokol č. 11 k dohovoru mení kontrolný systém založený dohovorem. Článok 6 v protokole č. 11 sa

nečlení na odseky a z hľadiska obsahu sa netýka žiadneho ľudského práva alebo slobody. Na základe týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 dohovoru.

Vychádzajúc zo znenia petitu a z obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ namieta

- porušenie základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1, 2 a 3 a čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 T/65/2008 a tiež

- porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 T/65/2008.

II.1 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1, 2 a 3 a čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 dohovoru

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní. V sťažnosti poukazuje na postup orgánov činných v trestnom konaní v iných trestných konaniach, poukazuje na okolnosti, ktoré viedli k jeho trestnému stíhaniu (hospodárenie na Bytovom družstve v H. a pod.). V sťažnosti tiež namieta postup policajtov, ktorí ho predviedli na vyšetrenie k znalcom z odboru psychiatrie do P. bez toho, aby mu predtým bolo riadne doručené predvolanie na vyšetrenie. Rovnako tak namieta, že mu nebolo včas doručené uznesenie o pribratí znalcov a uznesenie (príkaz), ktorým bolo nariadené vyšetrenie jeho duševného stavu.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv a slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých sa namieta, sa sťažovateľ

môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, IV. ÚS 83/2011, IV. ÚS 298/2011).

Ústavný súd, viazaný vymedzením porušovateľa jeho práv v petite sťažnosti, v súvislosti s námietkami sťažovateľa spojenými s pribratím znalcov, nariadením vyšetrenia duševného stavu sťažovateľa a jeho predvedením k znalcom uvádza, že sťažovateľ má možnosť namietat' nezákonnosť uvedeného postupu okresného súdu, prípadne policajtov v ďalšom priebehu trestného konania (dokonca aj po rozhodnutí súdu prvého stupňa má možnosť namietat', že toto rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli zaobstarané zákonným spôsobom podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku). V rámci trestného konania sa obvinenému poskytuje celý systém opravných prostriedkov proti rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní, napr. sťažnosť (§ 185 Trestného poriadku), odvolanie (§ 306 a nasl. Trestného poriadku), dovolanie (§ 368 a nasl. Trestného poriadku) a pod. Na rozhodovanie o námietkach a výhradách voči postupu a rozhodnutiam orgánov činným v trestnom konaní, ktoré sťažovateľ uvádza vo svojej sťažnosti, ústavný súd nemá právomoc.

Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane

ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Ústavný súd opakovane vyslovil, že pri sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, prostredníctvom ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v konaní pred všeobecným súdom, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje preukázanie využitia právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého majú sťažovatelia právo podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Navyše, v danom prípade ide o trestné konanie, v rámci ktorého má sťažovateľ tiež právo podať sťažnosť pre nečinnosť na nadriadenom súde podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní v zmysle príslušných ustanovení zákona o súdoch zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Rovnako tak za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd považuje aj sťažnosť na nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 75/2012). Účinnosť týchto právnych prostriedkov ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietáhov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona]. Ústavný súd považuje za potrebné poukázať aj na § 64 ods. 1 zákona o súdoch, podľa ktorého „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. Napokon podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“.

Ústavný súd v prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred všeobecným súdom, vyžaduje, aby sťažovatelia preukázali, že ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podali sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v rámci sústavy všeobecných súdov a v trestnom konaní, príp. aj podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

V súvislosti s už uvedeným ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Okresný súd na základe výzvy ústavného súdu listom č. 1 Spr0/210/2013 z 13. marca 2013 oznámil, že *„podľa zistenia u riaditeľa správy súdu a preskúmaní sťažností do dnešného dňa tunajší súd neeviduje žiadnu sťažnosť, ktorú by podal V. K. týkajúcu sa spisu 12T 65/2008“*.

Sťažovateľ v sťažnosti neuvádza žiadne skutočnosti, ktorými by preukazoval, že uvedené právne prostriedky ochrany jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nevyužil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažovateľ nevyužil v doterajšom priebehu namietaného konania právne prostriedky na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré mu zákon o súdoch a Trestný poriadok účinne poskytujú, a preto sťažnosť odmietol v tejto časti ako neprípustnú (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Nad rámec odôvodnenia tohto uznesenia ústavný súd zdôrazňuje, že ak okresný súd po predchádzajúcom uplatnení sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, príp. sťažnosti podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku naďalej bude v namietanom konaní nečinný, resp. nebude postupovať efektívne (a to už aj vzhľadom na doterajšiu dĺžku namietaného konania), sťažovateľovi nebude nič brániť v tom, aby opätovne podal sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol v celom rozsahu, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími v nej uvedenými požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2013